

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK - 7.30 + Benčić Marijan god.

UTORAK - 7.30 + Jerešić Stjepan i Ernestina i Mišak Slavko

SRIJ.-kapelica-7.30 + Sačić Katarina god. i Franjo i Tuđan Stanislav

ČETVRTAK -7.30 + Špiranec Stjepan i obitelj

PETAK - 7.30 + Majcen Stjepan god. (Dravska)- Klanjanje u 19.30!

SUBOTA - 19.00 - skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči

NEDJELJA - 23. KROZ GODINU - SV. NEDJELJA U LUDBREGU

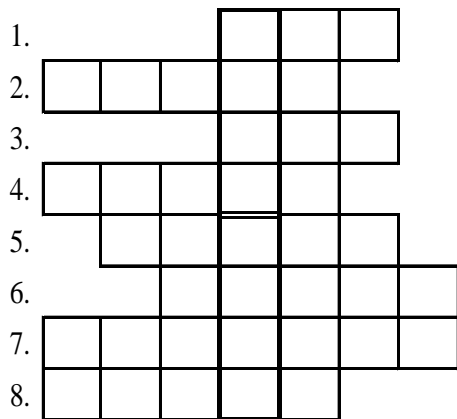
7.30 + Novosel Terezija

9.30 + Domiter Tomo, Ivica i roditelji

Poldanice nema - proštenje u Ludbregu

ŽUPNE AKTIVNOSTI: Susret ministranata u ...

KUTAK ZA RAZBIBRIGU

1. Poklon ili
2. Svetište Gospe od utočišta
3. Bog je jedan, a božanske osobe...
4. biskup Vlado ...
5. hrvatski Nazaret
6. Dao je ubiti Ivana Krstitelja
7. Svetište Krvi Kristove
8. otac na latinskom

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina II.

broj 40 (92)

29. kolovoza 2010.

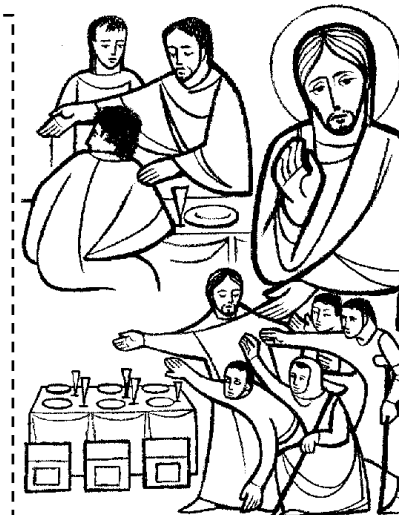
22. NEDJELJA KROZ GODINU

Pravila kršćanske gozbe

Prema pravilima iz tvoga evanđelja htio bih tebi, Isuse, reći da se pomakneš naviše. Dođi bliže na gozbi moga srca. Budi prvi, Isuse, u mojim mislima, prvi u mojim nakanama, prvi u mojim radostima, prvi u mojim planovima, u mojim molitvama.

Budi uvijek prvi u mojem životu.

Da, Isuse, često te ostavim na zadnjem mjestu gdje se ti skrivaš i čekaš da te pozovem na prvo mjesto, na mjesto koje ti pripada, koje zaslužuješ. Prijatelju, Isuse, pomakni se naviše! Hvala ti, Isuse, što si se odlučio na svoju gozbu pozvati hrome i slijepe, slabe i grešne. Hvala ti što nisi birao one koji će ti to uzvratiti i koji će to zaslužiti. Hvala ti, Isuse, jer osjećam da sam tako i ja postao dionikom tvoje gozbe, prikladan za gozbu tvoje ljubavi, za euharistiju. Hvala ti za takvu i toliku tvoju ljubav. Prihvaćam tvoj poziv. Dolazim na gozbu koju si mi ti priredio. Znam, Isuse, da ti nikad neću moći uzvratiti, ali isto tako znam da ću te moći vječno ljubiti, da ću te moći vječno slaviti u zajedništvu sa svima onima koji su bili dostojni tvoje ljubavi.

Zborna molitva

Silni Bože,
što god je dobro,
od tebe je.
Usadi nam u srce
ljubav prema tebi,
umnoži nam vjeru,
odgoji u nama
što je dobro i budnim
okom čuvaj
što si odgojio.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Današnje evanđelje na prvi nam pogled izgleda kao Isusova pouka o bontonu, o pravilima lijepog ponašanja. No, ipak je riječ o nečem daleko većem. Da bi nam uputio tu pouku, Isus je povod našao u ponašanju gostiju na nekoj gozbi, na koju je i sam bio pozvan. Gledao je kako gosti sebi biraju bolja mjesta. Gosti nisu čekali da ih domaćin rasporedi, nego su se s gurali sjesti na prva mjesta, jer po njihovu mišljenju, oni su ta mjesta i zaslužili. Zauzimali su počasna mjesta ne obazirući se na činjenicu da je ta mjesta domaćin možda namijenio nekom časnijem gostu za kojeg oni nisu znali.

I tada im slijedi kazna: kada dolaze ti časniji gosti, dolazi domaćin i diže one koji su sjeli na prva mjesta. Oni posramljeni tada moraju sjesti na posljednja mjesta jer su se u međuvremenu i mjesta u sredini popunila. Mjesto počasti doživjeli su poniženje pred svim gostima.

Međutim, ovdje Isus ne govori samo o bontonu nego o nečem mnogo važnijem. Isus se obraća domaćinu koji ga je pozvao na gozbu. Očito je domaćin bio uglednik koji je pozivao sebi jednake, bogate i ugledne ljude. A Isusa nije pozvao zato što je bogat, nego zato što se o njemu već proširio glas da je čudotvorac, a takvog je gosta radi društvenog prestiža poželjno imati za svojim stolom.

No, Isus domaćinu daje malu lekciju i pouku: Nemoj ubuduće na gozbu pozivati samo bogate i ugledne, nego ubuduće pozovi one koje nitko ne poziva; siromahe, bolesne, hendikepirane, beskućnike, jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Nemaju oni, ali uzvratit će ti Bog o uskrsnuću Pravednih tj. na Sudnji dan. To je dugoročna investicija koja će se najbolje isplatiti.

Iako govori ovom bogatašu, Isus upućuje pouku i svima nama. Nije važno mjesto na koje ćemo sjesti za stolom ovdje na zemlji, nije važno kakav status imamo, nije važno koliko posjedujemo, jedino je važno kakvi smo ljudi i kako se odnosimo prema onima koji su na dnu ljudskoga društva, koji svi izbjegavaju i zaobilaze. Znamo li i želimo li pomoći tim ljudima? Imamo li milosrdno srce puno ljubavi prema njima?

Samo prema tom ključu i prema čistoći naše duše dijelit će se mjesta za stolom Božjega kraljevstva. I to je za nas jedino važno i za to se jedino moramo svim silama boriti.

Josip Hadrović, župnik

600 GODINA ŠTOVANJA KRVI KRISTOVE

Draga braćo i sestre, dragi štovatelji predragocjene Krvi Kristove!

Sljedeće godine obilježava se 600. obljetnica štovanja Krvi Kristove u Ludbregu. Ta velika svačanost započela je već ove godine. Geslo proslave ove velike obljetnice je „Otkupio si nas krvlju svojom“. Povodom tog velikog događaja biskupi Zagrebačke crkvene pokrajine uputili su vjernicima Pismo u kojem sav narod potiču na štovanje presvete euharistije, osobito Krvi Kristove. U ovom vam prilogu župnog listića nudimo odlomke iz tog pisma:

Braćo i sestre, pozornost usmjerena na čudesan događaj u Ludbregu koji nam je prenijela predaja i spomen na njega koji je u Ludbregu živ šest stoljeća pred nas stavlja Kristovu krv koja ima središnje mjesto u životu kršćana. Teško je doprijeti do svih okolnosti koje su povezane sa samim događajem privatne objave prije toliko godina, ali je lako vidjeti da nas taj spomen pita o našoj vjeri, o našem odnosu prema životu, bližnjima, prema patnji, smislu i evanđeoskim vrijednostima. Taj spomen ujedno budi zahvalnost za milosti koje smo kao pojedinci i kao narod primili tijekom šest stoljeća. Mislimo pritom na uslišanja u velikim iskušenjima, ratovima, prijetnjama bolestima, neimaštinom, raznim političkim i kulturološkim previranjima. Kristova krv nas, dakle, pita o vrijednostima života i smrti. Ona je ispunila sva ljudska traženja u raznim religijskim oblicima molitava i obraćanja Bogu, žrtava, sklapanja saveza s Bogom i duboke čežnje za spasenjem, srećom i za vječnim životom. Bog se utjelovio, da bi živio našu ljudskost; uključio se u ljudsku zajednicu, da bi nam pružio svoju mjeru u zalaganju, u brizi i uključenost u društvene poteškoće; postao je služiteljem, da bi otvorenim čuvao prisutnost neba i budućnost prozeo nadom i radosnim očekivanjem susreta s njim.

U euharistijskome slavlju Isus nam govori: Ovo je moja krv, čime naglašava: da je to on – za nas. Njegovom smo ljubavlju prožeti i preplavljeni. Kristova krv nas oslobađa tvrdoće srca i pomanjkanja ljubavi, boli i ogorčenosti. Ona u nama nosi snagu novoga života. Kao što u zemaljskome životu darivanjem krvi omogućujemo življenje drugima, na još uzvišeniji način od Kristove krvi, koje smo mi dionici, nastavlja se život u Božjoj radosti. Mi, snagom Duha koji preobražava kruh i vino, postajemo Kristovim tijelom. Bog svakoga dana uzima naša razočaranja i povrijeđenosti, krutost i okorjelost, te nas preobražava u neslućenu životnost. Mislimo na to dok primamo euharistijski dar pričesti, jer po nama kršćanima ljudi prepoznaju da je Bog u nama i u svijetu živ po svojoj ljubavi, prisutnoj po daru Duha Životvorca.

Cijelo pismo moţet pročitati na <http://www.svetiste-ludbreg.hr>